

Nr 13.

Av herr **Svensson, Isak**, angående höjning av anslaget för bidrag till anläggning eller förbättring av vägar m. m.

Ett av de anslag, som i statsverkspropositionen blivit hårt beskuret, är anslaget för bidrag till anläggning eller förbättring av vägar m. m. Anslaget, som under föregående år utgick med 5,000,000 kronor och för första hälften av innevarande år 2,500,000 kronor har för budgetåret 1923—1924 upptagits till 3,600,000 kronor.

I skrivelse den 11 september 1922 har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen gjort framställning om en höjning av anslaget för ifrågavarande ändamål från 5,000,000 kronor till 7,500,000 kronor. Som skäl härför har styrelsen bland annat framhållit önskvärdheten av att då arbetslöshetskommissionens båda organ Södra Sveriges statsarbeten och Norrlands statsarbeten avvecklade, det ordinarie vägbyggnadsväsendet stode så starkt rustat med statsbidrag, att detsamma utan allt för stora avbrott skulle kunna återföra arbetet i dess normala former samt fullborda de som nödhjälpsarbeten påbörjade vägbyggnadsföretagen. Efter den sammanställning mellan tillgängliga och erforderliga anslag under de senaste åren, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen verkställt, framgår, att för år 1922 till ifrågavarande ändamål erfordrades ett anslag av 23,817,000 kronor men att endast 5,000,000 kronor beviljades av riksdagen. Den uppkomna bristen uppgick således till 18,817,000 kronor. För att i någon mån upphjälpa en liknande brist även under nästkommande budgetår har därför styrelsen funnit ett anslag på 7,500,000 kronor önskvärt. Att nu, som Kungl. Maj:t gjort, nedpressa anslaget till 3,600,000 kronor måste anses vara förfelat. Chefen för Kommunikationsdepartementet medger också detta, då han i propositionen säger: «Det vore därför synnerligen önskvärt, om anslaget åtminstone kunde bibehållas vid sitt nuvarande belopp» (5,000,000 kronor). Detta belopp är också det minsta, som gärna kan tänkas för ifrågavarande ändamål.

Ett ytterligare skäl att ej minska anslaget utgör den år från år tilltagande automobiltrafiken, som gör det högst nödvändigt att förbättra

vägväsendet eller åtminstone bibehålla det i dess nuvarande skick. Med det av Kungl. Maj:t föreslagna reducerade anslaget är ju detta omöjligt. Tvärtom kommer beskäringen att verka hämmande på vägbyggnadsväsendets utveckling till skada för landets utveckling i denna del. Anslag till vägbyggnader äro väl använda pengar och en besparing så god som någon. Nödiga uppoffringar böra därför göras.

Här kunde mycket andragas i saken, men då jag tar för givet, att alla i likhet med chefen för kommunikationsdepartementet anse det önskvärdt att bibehålla det för detta ändamål under flera föregående år utgående anslaget på 5,000,000 kronor och att det endast är det statsfinansiella läget som tvingat Kungl. Maj:t att önska det lägre anslaget på 3,600,000 kronor, vill jag ej vidare orda härom. Om möjligt skall man ju i en motion om höjning av ett anslag föreslå något sätt att anskaffa det erforderliga beloppet. Ökade inkomster kunna vi ju ej räkna på, men då man som jag är av den bestämda uppfattningen, att en höjning av anslaget för hithörande ändamål är behöfvig, vill jag endast peka på utvägen att i stället sänka något annat ej fullt så behöfvigt anslag.

Med anledning av vad jag förut anfört och med understrykande av att såväl vederbörande ämbetsverk som chefen för kommunikationsdepartementet ansett det förut utgående anslaget behöfvigt även för detta budgetår får jag hemställa,

att riksdagen för anläggning av nya samt förbättring av backiga eller eljest mindre goda vägar måtte, i stället för av Kungl. Maj:t äskade 3,600,000 kronor, för budgetåret 1923—1924 anvisa ett *extra* reservationsanslag av 5,000,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1923.

Isak Svensson.